

KATECHEZA 3

Bóg stwarza świat z miłości

WPROWADZENIE DLA KATECHETY

Na podstawie tekstu z Pisma Świętego oraz w odniesieniu do dwóch pierwszych katechez budujemy pewien obraz ukazujący swoiste napięcie miłości. Dotknęliśmy wcześniej takich problemów jak: różne doświadczenia miłości, uczucia przypominające miłość jak przywiązanie do zwierząt, dar jako wyraz miłości, tęsknota jako wyraz miłości.

W bieżącej katechezie wracamy do tematu katechezy pierwszej. Dziecko wie, że Bóg je kocha i że wyraża tę miłość nieustannie na różne sposoby, które rozumiemy jako dar. Ten dar ma swoją dynamikę. Będzie to widać w opisie stworzenia świata, który powstawał z woli Bożej po kolei. Kolejność, jaką przedstawia autor biblijny, jest inna niż w naukach biologicznych¹.

Innym celem tej katechezy jest zapoznanie dziecka z Pismem Świętym – żywym słowem Boga. Do zadań nauczyciela należy przedstawienie słowa Bożego nie jako zwykłą książkę, która może się z czasem zdezaktualizować, ale jako zawsze aktualne źródło Bożej mądrości i sposób/drogę kontaktu człowieka z Bogiem.

Trzecia katecheza ma zatem na celu spiąć w klamrę dwie poprzednie.

CELE KATECHETYCZNE

- Ukazanie prawdy, że świat stworzony przez Boga był dobry i piękny.
- Ukazanie faktu, że Pismo Święte jest słowem Boga skierowanym do człowieka.

TREŚCI

- Świat stworzony przez Boga jest dobry.
- Bóg stwarza świat z miłości.
- Poprzez Pismo Święte Bóg mówi do człowieka.

WYMAGANIA I POSTAWY

Dziecko:

1 Warto przeczytać książkę Marii Szamot: *Genesis. Czy ktoś w to jeszcze wierzy?*

- wymienia dzieła stworzenia;
- opisuje świat stworzony przez Boga jako dobry i piękny;
- wskazuje miłość jako przyczynę stworzenia świata;
- wielbi Boga za piękno świata.

POMOCE (TAKŻE OPCJONALNE):

- podręcznik
- świeczka (najlepiej na baterie)
- Pismo Święte wydanie dla dzieci i dorosłych
- ilustracje (może być wydruk): pusta ziemia (np. czarna kula), światłość/ciemność, niebo/woda, ziemia/pagórki/wyspy, rośliny, gwiazdy/księżyc/słońce, ptaki, ryby, zwierzęta, ludzie
- nagranie opowiadania biblijnego „Pieśń o Bogu Stwórcy”
- piłka
- nagranie piosenki: „Dobre, dobre, bardzo dobre” zespołu Arka Noego (katecheta może wykorzystać linki dostępne w internecie)
- tasemki do związania kartek zrobionej książeczki „Mała Biblia”
- kartki z bloku technicznego (po dwie dla każdego dziecka) na okładkę „Małej Biblii”

CZĘŚĆ WSTĘPNA

Katecheta wita się z dziećmi słowami: „Szczęść Boże!”. Następnie zaprasza dzieci do kręgu i pokazuje dzieciom słoiczek, w którym znajduje się świeczka (dla bezpieczeństwa może być świeczka na baterie). Katecheta podaje świeczkę dziecku siedzącemu najbliżej i wypowiada zdanie: „N., dobrze, że jesteś”. Dzieci kolejno podają sobie świeczkę, wypowiadając imiona kolegów i w ten sposób świeczka przechodzi z rąk do rąk, aż zatoczy pełne koło. Następnie katecheta pyta:

- Co nam daje świeca? (*światło*)
- Do czego potrzebne jest światło? (*aby oświetlało to, co jest wokół nas, np. drogę*)

ROZMOWA I POKAZ: TAJEMNICZA KSIĘGA

Katecheta pokazuje dzieciom Pismo Święte. Wyjaśnia, że to wyjątkowa księga, w której Pan Bóg mówi do człowieka. Napisali ją ludzie, ale podyktował im ją Pan Bóg. Słowa zapisane w Piśmie Świętym są dla ludzi światłem. Podobnie jak płomień świecy oświetlają one drogę życia, pokazują, jak postępować, i pomagają poznawać Pana Boga.

Jeśli to możliwe, katecheta może zaprezentować dzieciom Biblię w dwóch wersjach: wydanie tradycyjne i wydanie dla dzieci z ilustracjami: trzeba zwrócić uwagę na to, że chociaż książki te wyglądają inaczej, zawierają te same historie, oraz podkreślić, że Pismo Święte to jest Biblia (oba tytuły wprowadzić od razu).

Katecheta zapowiada także, że dzieci będą na zajęciach słuchały opowiadań biblijnych z Pisma Świętego i wykonają „Małą Biblię” z tymi opowiadaniem.

CZĘŚĆ ZASADNICZA

Przed rozpoczęciem tej części zajęć katecheta rozkłada w różnych widocznych miejscach sali następujące ilustracje: pusta ziemia (np. czarna kula), światłość/ciemność, niebo/woda, ziemia/pagórki/wyspy, rośliny, gwiazdy/księżyc/słońce, ptaki, ryby, zwierzęta, ludzie.

Katecheta wprowadza dzieci w temat opowiadania:

– Posłuchacie jednego z opowiadań, które znajduje się w Piśmie Świętym, czyli w Biblii. Będzie to opowiadanie o stworzeniu świata. Z poprzednich katechez wiecie już, że znakiem Bożej miłości jest piękny świat. Ale skąd on się właściwie wziął? Słuchajcie uważnie i podchodźcie do tej ilustracji, o której będę wam czytać.

Katecheta bardzo powoli odczytuje lub odtwarza opis stworzenia świata. Dzieci chodzą swobodnie po sali i zatrzymują się przy właściwych ilustracjach.

🔊 OPOWIADANIE BIBLIJNE: „PIEŚŃ O BOGU STWÓRCY”

Wszystko ma swój początek. Także świat, w którym żyjemy. On też musiał się zacząć.

Czy potraficie sobie wyobrazić miejsce, gdzie nie ma zupełnie niczego? Nic nie widać, nic nie słychać, nie można niczego dotknąć ani powąchać. Na niczym nie da się stanąć. Nie ma ziemi ani nieba, ani wody. Nie ma nawet powietrza. Nic. I do tego jest całkiem ciemno.

Tak było na początku.

Jednak od zawsze był Bóg, który nas kochał.

Bóg chciał stworzyć coś pięknego i dobrego: chciał stworzyć ŚWIAT.

Czy zastanawiacie się, z czego Bóg go stworzył, skoro nic nie było?

Z MIŁOŚCI! O tak! Bóg nas kocha tak bardzo, że uczynił świat, aby nam go podarować!

Bo kiedy kogoś się kocha, chce się mu oddać to, co się ma najcenniejszego!

Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię. Ale ziemia była pustkowiem.

I wtedy rzekł: „Niechaj się stanie światłość!”. I stała się światłość, gdy tylko to powiedział!

Bóg widział, że światło jest dobre, i nazwał je dniem. Ciemność zaś nazwał nocą.

Drugiego dnia Bóg powiedział: „Niech powstanie sklepienie w środku wód!”. I tak powstało niebo.

Trzeciego dnia Bóg rzekł: „Niech woda przesunie się i niech ukaze się sucha powierzchnia!”.

Ta sucha powierzchnia to ziemia, po której chodzimy. To góry, pagórki, równiny i wyspy, które opływają wody mórz i oceanów.

A gdy tylko Bóg powiedział: „Niechaj ziemia wyda rośliny zielone!”, z ziemi zaczęły wyrastać trawy, kwiaty, warzywa, zboża oraz wysokie drzewa, które kwitły i rodziły owoce.

Bóg popatrzył i zachwycił się. Widział, że wszystko jest dobre.

Czwartego dnia stworzył jeszcze ciała niebieskie, które jaśniały i świeciły na niebie.

Ciała niebieskie to Słońce oraz Księżyc i miliardy jasnych gwiazd.

Piątego dnia Bóg rzekł: „Niech zapełnią się wody zwierzętami, niech ptaki latają nad ziemią pod sklepieniem nieba!”. I tak się stało. Pojawiły się ptaki wszystkich gatunków: maleńkie koliberki, smukłe czaple, pelikany z wielkimi dziobami i orły o rozłożystych skrzydłach oraz wszelkie stworzenia morskie: małe rybki, meduzy, delfiny i ogromne wieloryby.

Ale szósty dzień był najbardziej niezwykły! Tego dnia Bóg stworzył wszystkie zwierzęta.

Powiedział: „Niech ziemia wyda żywe stworzenia różnych gatunków!”.

I wtedy cała ziemia zapełniła się robaczkami, płazami, ssakami drobnymi jak myszki i wysokimi jak żyrafy. Słychać było ryk lwów, tętent koni, szczekanie, wycie, trąbienie i piski. To były głosy wszystkich zwierząt. Czy możecie sobie wyobrazić ich radość, kiedy pojawiły się na ziemi?!

Bóg widział, że to wszystko, co stworzył, było dobre, i pobłogosławił stworzeniom, żeby się odtąd same rozmnażały i zapełniały ziemię.

A jednak to nie był jeszcze koniec. Szóstego dnia, na samym końcu, gdy już cała ziemia była przygotowana, Bóg stworzył człowieka i oddał mu ją w darze.

Gdy Pan Bóg stwarzał świat, wcale się nie spieszył. Wiemy, że świat powstawał miliardy lat. U Pana bowiem jeden dzień jest jak tysiąc lat albo jeszcze dłużej!

Bóg stwarzał świat jak najlepiej, aby panował w nim porządek i ład. Żeby wszystko miało swoje właściwe, jedyne miejsce. Było ważne i potrzebne.

Żeby wszystko było BARDZO DOBRE!

* * *

Cały piękny świat jest darem, który Bóg dał człowiekowi, ponieważ go ukochał.

PRACA Z PODRĘCZNIKIEM

– Co to za księga, która jest przedstawiona na ilustracji? (*Pismo Święte*)

Dzisiaj usłyszeliście jedno z opowiadań, które możemy w nim znaleźć – opowiadanie o stworzeniu świata.

– Co stworzył Pan Bóg?

Dzieci przyglądają się naklejkom N-4 w podręczniku i przyklejają je we właściwej kolejności na planszy.

Katecheta poleca, by dzieci znalazły odpowiedni wpis do Biblii (obrazek nr 1 z tekstem), czyta go głośno, a dzieci wycinają i wklejają w księgę.

ZABAWA Z PIŁKĄ (OPCJONALNIE)

Katecheta tłumaczy dzieciom zasady zabawy:

– Będę mówić różne słowa: niektóre z nich nazywają dzieła Bożej miłości, czyli dzieła stworzenia, a niektóre nazywają dzieła zrobione przez człowieka. Waszym zadaniem jest złapać piłkę wtedy, kiedy usłyszycie nazwę tego, co stworzył Pan Bóg.

ZABAWA PRZY PIOSENCE (OPCJONALNIE)

Katecheta włącza nagranie piosenki: „Dobre, dobre bardzo dobre”. Dzieci tańczą swobodnie. Kiedy muzyka się zatrzymuje, katecheta mówi jedno z poniższych haseł, a dzieci pokazują je przy pomocy ruchu.

Propozycje haseł:

- Pan Bóg stworzył ziemię
- Stworzył światło
- Stworzył wodę
- Stworzył niebo
- Góry i pagórki
- Dzięki Bożej mocy wyrosły rośliny
- Stworzył słońce
- Księżyc i gwiazdy
- Stworzył ptaki, motyle i stworzenia, które latają

- Stworzył ryby i wodne stworzenia
- Stworzył zwierzęta
- Na końcu stworzył człowieka i подарował mu cały piękny świat

PODSUMOWANIE

TWORZENIE „MAŁEJ BIBLIJ”

Katecheta wyjaśnia dzieciom, jak mają wykonać Biblię, czyli książeczkę z opowiadaniem, których będą słuchać na zajęciach. Dzieci wycinają kartki, które są na końcu podręcznika. Katecheta pomaga wykonać dziurkaczem otwórki na wstążeczkę – także w kartkach z bloku technicznego, które będą okładkami. Dzieci rysują na okładce coś według własnego pomysłu. Katecheta podpowiada, że to może być krzyż albo na przykład stworzenie świata lub coś, co pamiętają z obrazów lub figur w kościele. Na dole dzieci piszą swoje imię.

Katecheta wskazuje miejsce, gdzie należy wkleić okrągłą naklejkę nad każdym wysłuchanym opowiadaniem. Tę „Małą Biblię” dzieci zaniosą do domu i mogą w rodzinie prosić kogoś o ponowne przeczytanie opowiadań, które słyszały na religii. Za każdym razem, gdy w przedszkolu będzie nowe opowiadanie, dzieci wezmą do domu odpowiednią naklejkę.

MODLITWA

Pan Bóg z miłości do nas stworzył piękny świat. Możemy Go za to uwielbiać.

Dzieci kolejno kończą zdanie:

„Uwielbiam Cię, Boże, za to, że stworzyłeś...” (*dzieci wymieniają dzieła stworzenia*)

WSPÓŁPRACA Z RODZINĄ I PARAFIĄ

Katecheta proponuje dzieciom, by w najbliższym czasie wybrały się z rodzicami na spacer, a następnie podziękowały Panu Bogu za dzieła stworzenia, które zobaczą.

Katecheta proponuje, aby na kolejne zajęcia dzieci przyniosły zdjęcie, na którym są z rodzicami lub jednym z rodziców. Istotne, by na fotografiach dzieci nie były już noworodkami, tak by można było dostrzec podobieństwo do rodzica.